

25 Μαρτίου 2010

Μή φοβού Μαριάμ...

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή

Παναγία, βημόθυρο (λεπτομέρεια) γύρω στα 1200. Ι.Μ.Μ.Βατοπαιδίου

του Αγίου Ανδρέου Κρήτης

«Αυτή», λέει η Γραφή, «ταράχτηκε με τα λόγια του και προσπαθούσε να εξηγήσει τί σήμαινε ο χαιρετισμός αυτός». Ταράχτηκε, λέει, όχι επειδή ένιωσε κάποια απιστία μέσα της, κάθε άλλο, αλλά περισσότερο από ευλάβεια εξαιτίας του παράξενου λόγου, επειδή νόμισε ότι ήταν κάτι σαν οϊωνός αυτό που άκουσε. Δεν έπαθε αυτό που συνέβη στο Ζαχαρία προηγουμένως, όταν έδειξε απιστία στα άδυτα εξαιτίας της οποίας τιμωρήθηκε στα φωνητικά του όργανα και η αφωνία του διαδέχθηκε την ατεκνία του. Αλλά καθώς ήταν καθαρή από κάθε ψεγάδι και από οποιαδήποτε επαφή με άνδρα, δηλαδή από κάθε ελευθεριάζουσα σχέση, και συνήθισε να έχει προσηλωμένο τον νου της σταθερά προς τα ουράνια, έτσι δέχτηκε μες στη ψυχή της την ταραχή, που προκάλεσε ο ασπασμός προς αυτήν. [\(περισσότερα...\)](#)